

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1415. usque ad annum 1431

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118294

§. 137. Ejusdem vindiciæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66272](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66272)

tanquam erroneas in fide & in moribus con-
 demnare valet, neque necesse est, ut earum
 propugnatores audiantur, imprimis in casu,
 si Ecclesia vel sancta Sedes, mentem suam
 desuper expresse non declaravit. XXII. Si
 Angelus Dei e caelo descenderet, & Auditori
 harum Assertionum, suæ opinioni quocunque
 modo contradiceret, talis ei non crederet,
 quinimo nec ipsi Deo. XXIII. Fidei elemen-
 ta principiis naturalis legis sunt superstru-
 cta. XXIV. Quod si Joannes Hussus, quem
 Concilium condemnavit, & hæreticum pro-
 nuntiavit, Advocatum habuisset, nunquam fuisset
 convictus. XXV. Malo in caussis fidei Ju-
 dæos vel Gentiles iudices habere, quam Depu-
 tatos Concilii.

Sæcul. XV.

A. C. 1415.

§. CXXXVII.

*Gerfonii Vindicicæ contra errores sibi
 objectos.*

Gerfonius haud difficulter de objectis
 hisce propositionibus sese purgavit,
 quarum potior pars summe orthodoxa
 est, ceteræ vero benignam interpretatio-
 nem admittunt. Exempli gratia, ad pri-
 mam respondit, illam ex malitia fuisse
 transpositam, nec se de eo locutum fuis-
 se, quod fieri deberet. Ad secundam ve-
 ro, quod aliquis fidelis permaneat, quam-
 diu fidem conservat in intellectu, etsi er-
 rorem circa fidem committeret, quodque

Hist. Ecclesiast. Tom. XXVI. L fides

Sæcul. XV.
A. C. 1415.

fides sine charitate subsistere valeat. Ad quartam, quod impugnari nequeat, nisi quis hoc ipso Wiclefi & Joannis Hussi erroribus faveret, qui dixerunt, quod *Prælati non sit Sacerdos; aut Dominus non sit Prælati, nec Sacerdos, nec Dominus, si in peccato mortali essent.* Ad quintam & sextam, quod hæ duæ propositiones Catholicæ sint, sed ex illis malitiosæ deducantur illationes. Ad quatuor subsequentes, quod itidem veræ atque Catholicæ sint, prout in textu leguntur, malitiose vero detortæ fuissent. Ad undecimam & duodecimam, quod veræ sint, prout conceptæ leguntur. Item quod propositio decimæ quartæ contraria, hæretica sit, & a Concilio damnata in propositione: *Quilibet Tyrannus &c.* etsi affirmet, licere Tyrannum occidere auctoritate publica, non autem in seditione. Ad XV. dicit, textum fuisse adulteratum, suam vero propositionem orthodoxam, & veram esse. Idem respondet ad XVI. In decima septima Gersonius explicat verbum *mittere*, & inquit, quod equidem ad Concilium Viri suspecti mitti valeant, non vero deputari tanquam Commissarii. Ad decimam octavam respondit, quod Verbum: *posuerunt* non intellexerit in sensu Metaphorico, & absoluto, sed solummodo in sensu morali. Ad decimam nonam, nil se docuisse, quod ipsum non appro-

approbaverit Concilium, & ab ipsis Episcopis, & Academiis adoptandum non esset. Vigestimam & vigestimam primam omnino negat, eo quod Jacobelli sententia a Concilio damnata fuisset, licet Jacobellus non comparuerit. Ad vigesimam secundam, quæ valde dure sonat, calumniam sibi impingi conqueritur, & inquit, se non locutum esse de eo, quod opinioni opponitur, sed quod fidei orthodoxæ adversatur. Ad XXIII. dicit, quod textui consona non sit, admittit tamen veram esse quoad principia fidei decalogo consentanea. Ad vigesimam quartam respondet, non esse accipiendam secundum rigorem literæ, sed esse tantummodo certum loquendi modum, veluti si quis diceret de homine plumbeo ac segni: *hic nunquam veniet*, etsi eum tandem venturum sciam. Quoad ultimam minus feliciter se purgavit, dicens, quod trans-euntes, & forte ex tædio eam asseruerit, eo quod per quinque jam menses in materia tanti momenti quoad bonos mores iudicium ferre morosius distulerit Concilium, de cetero propositionem non adeo esse absurdam, prout existimaretur, cum sermo esset de materia morali, & ad Jus naturæ pertinente, in qua & Judæi, & Ethnici iudices esse possent. Tandem concludit postulando, ut suarum propositionum denuntiatio declararetur nulla,

Sæcul. XV.
 A. C. 1415.

Sæcul. XV. & denuntiatores a Synodo coerceren-
 A. C. 1415. tur.

§. CXXXVIII.

*Epistola Episcopi Atrebatensis ad
 Collegium Cardinalium.*

Gerson.
p. 472.

Cum ergo Episcopus Atrebatensis contra Cardinalem Cameracensem accepisset, illumque pariter hæresis accusasset, reliqui Cardinales sui Collegæ honorem defendere decreverunt, quocirca Episcopus eis libellum exhibuit, in quo gravia, si huic causæ se immiscerent, secutura ostendit mala, eoquod causæ Joannis Parvi plures faverent Principes, in quorum ditionibus Cardinales possiderent beneficia, quæ perdere possent; dari quoque Academies, quæ contra eorum sententiam abs dubio insurgerent; nullam vero Cardinalitiæ dignitatis rationem habendam, eoipso quod de propositionibus materiam fidei tangentibus ageretur, Episcoporum enim & Doctorum esse ejusmodi controversias decidere. Tandem manifestam fore Tyrannidem, si ad salvandum unius Cardinalis honorem, & utilitatem, totum Collegium Cardinalium causæ alias a Concilio decidendæ auctoritatem sibi arrogare vellet. Certe non obmutuit Cameracensis Cardinalis, sed pariter Synodo obtulit libellum, in quo